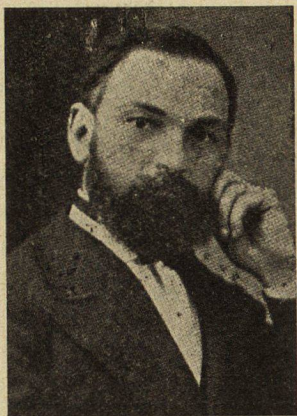


Желенски, Ладиславъ — Żelenski, Ladislaw — полски компонистъ, род. 1839 въ Гродковицъ (Галиция), умр. 23 ян. 1911 въ Краковъ, училъ при Дамке и Мирецки въ Прага и Ребе въ Парижъ, билъ преподавателъ въ



Ладиславъ, Желенски

Варшавския музикаленъ институтъ, и директоръ на консерваторията въ Краковъ. Въ своето ранно творчество Ж. е подъ влиянието на Менделсона и Шумана; главната област на неговото творчество е пѣсневата лирика, която, както и цѣлостното негово творчество, е обогрета съ ярки национални черти. Творби: опери: „Гоплана“ (1896 — по Словацки), „Конрадъ Валенродъ“ (1885 — по Мицкевичъ), „Янекъ“ (1890), „Древна приказка“ (1907). Освенъ това: 2 симфонии, 1 концертъ за пиано, 2 увертюри, камерна музика, пѣсни, хорове и учебници по елементарна теория, хармония и контрапунктъ.

Женгене, Пиеръ Лви — Ginguéné, Pierre Louis — литераръ-историкъ и музикаленъ писателъ, род. 25 апр. 1748 въ Ренъ, умр. 16 ноемв. 1816 въ Парижъ, писалъ: „Писма и статии върху музиката“ (1873), единъ Музикаленъ речникъ (1791) въ 2 части, „Съобщение за едно ново изло-

жение на гръцката музикална нотация“ (1815) и др.

Жене, Францъ Рихардъ — Genée, Franz Richard — компонистъ диригентъ и либретистъ, род. 7 февр. 1823 въ Данцигъ, умр. 15 юни 1895 въ Баденъ при Виена, ученикъ на Щалнекъ въ Берлинъ по композиция, диригентъ въ разни градове въ Германия, Австрия и Русия, най-после въ Виенския театъръ — „An der Wien“. Писалъ: нѣколко комически опери и оперети — най-известни отъ които сж: „Цигуларьтъ отъ Тиролъ“ (1857), „Неприятельтъ на музиката“ (1862) и „Черниятъ принцъ“ (1866). Текстовеѣ си е писалъ самъ Ж., а той е и авторъ на либретата за творби на Йох. Щраусъ, Мьоликеръ и Супе. Ж. е известенъ съ своитѣ хумористични дуети и пѣсни за мъжки хоръ, които се ползватъ съ голѣма популярностъ въ нѣмско.

Женско заключение, фр. Cadence féminine, нѣм. Weibliche Endung — се наричатъ ослабенитѣ въ ритмично отношение мотивни заключения — т. е. тѣзи, на които тоническия акордъ пада върху слабо тактово време.

Жеоржеску, Георге — Georgescu, George — даровитъ ромънски чело-виртуозъ и диригентъ, род. 12 сеп. 1887 въ Сулина, ученикъ на К. Димитреску, Д. Кириякъ и А. Касталди въ Букурещката консерватория, на Хуго Бекеръ, Кралското висше училище за музика въ Берлинъ и на Ар. Никишъ. Поради болестъ въ раменетъ, 1918 напуска виртуозната кариера и се посвещава на диригентско поприще, 1919—1921 диригентъ на Букурещката филхармония, 1922—1926 директоръ на тамошната консерватория, следъ което живѣе въ чужбина като реномиранъ диригентъ, гостувайки на оркестритѣ въ най-голѣмитѣ музикални центрове: Парижъ, Берлинъ, Дрезденъ, Виена, Брюкселъ, Римъ, Ню-Йоркъ, Вашингтонъ и др. Сега е директоръ на Букурещката опера.

Жерардело отъ Флоренция — Girardellus de Florentia — компонистъ на мадригали и балади презъ XIV в. въ новия Флорентински стилъ.

Жерардъ, Анри Филипъ — Gerard, Henri Philippe — гласовъ педагогъ